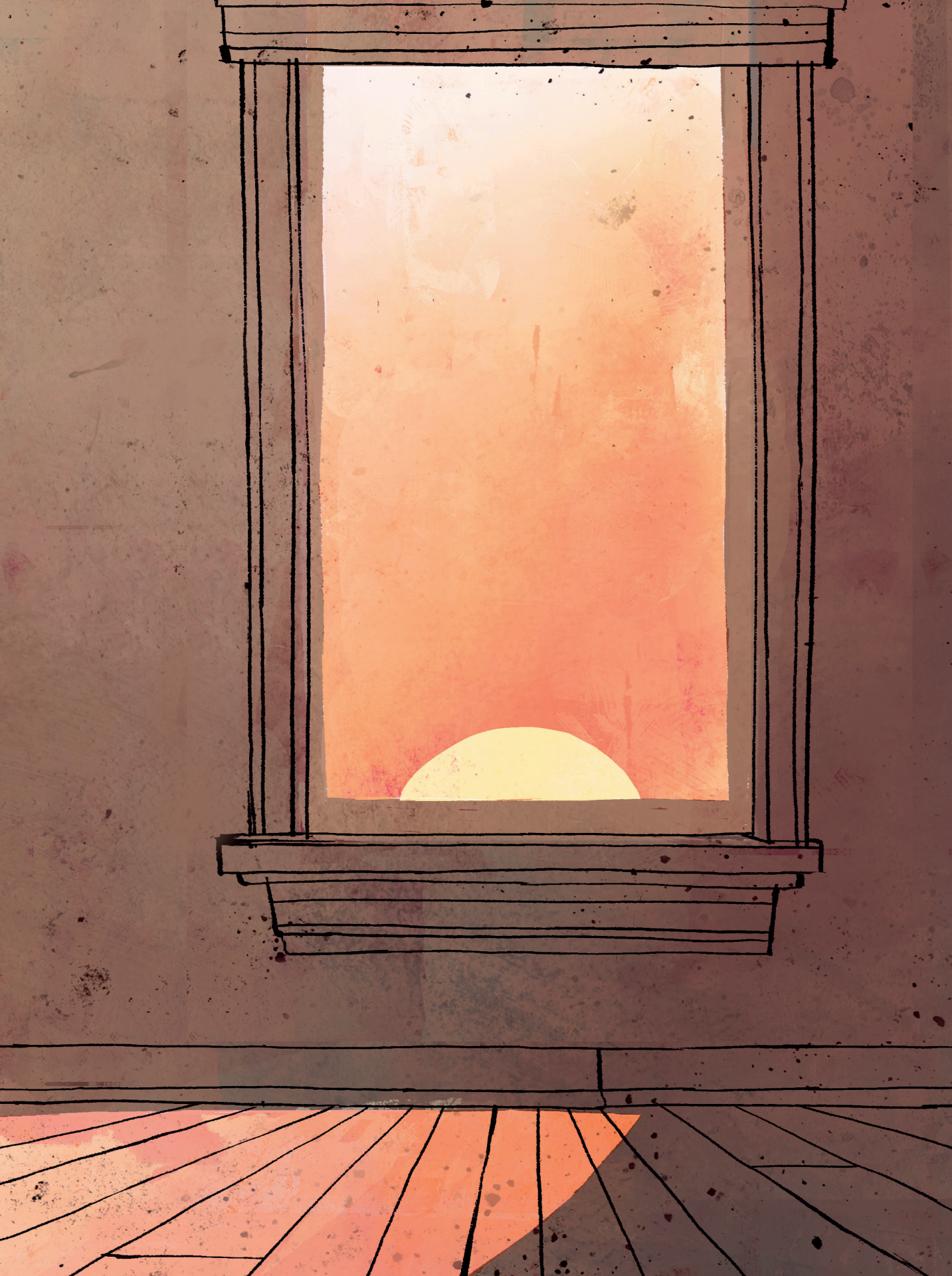
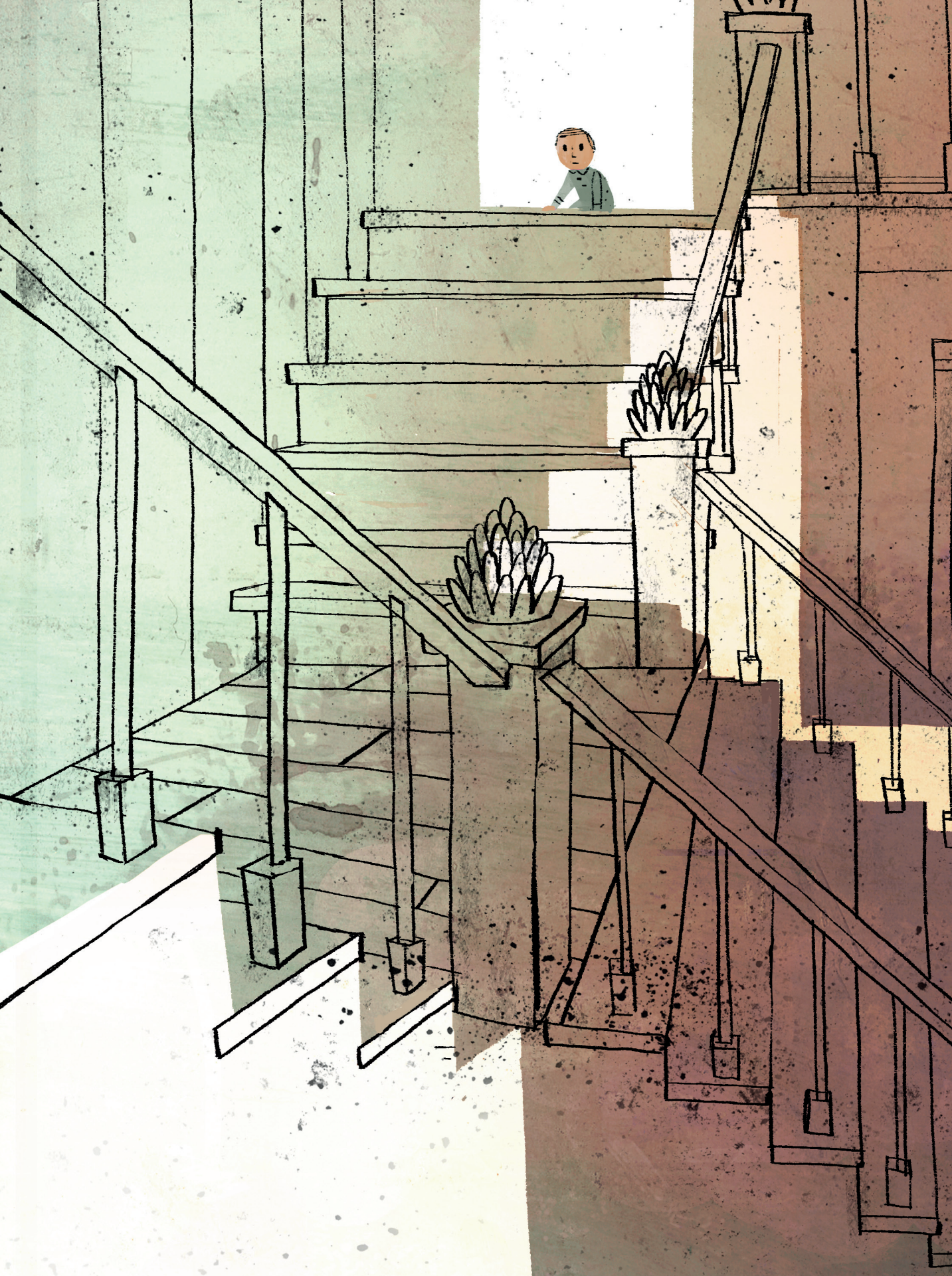

Laszlo was
bang voor
het donker.

Het donker woonde
in hetzelfde huis als Laszlo,
een grote woning
met een dak dat kraakte,
met gladde, koude ramen
en een heleboel trappen.

A stylized illustration of a room. On the left, a green door is partially open, revealing a white interior. The floor is made of light-colored wooden planks. A small, brown toy car with a white window is on the floor. The background is a light green wall with a white rectangular area containing text.

Soms verstopte
het donker
zich in de kast.

Soms zat het
achter het gordijn
van de douche.

Maar meestal hield het
zich schuil in de kelder.
De hele dag wachtte het donker
in een afgelegen hoekje,
ver van het gepiep en gerammel
van de wasmachine,
weggedrukt tussen een paar oude,
vochtige dozen en een ladekastje
dat niemand ooit nog opendeed.

's Nachts ging het donker
natuurlijk naar buiten.
Dan vouwde het zichzelf uit
voor de ramen en de deuren
van Laszlo's huis.

Maar 's ochtends
was het weer terug
waar het hoorde:
in de kelder.

Elke morgen kwam Laszlo
even naar het donker kijken.

'Hoi,'
zei hij dan.
'Hoi, donker.'

